

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 193/2009

z dnia 11 marca 2009 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Dnia 13 czerwca 2008 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego („dochodzenie AD” lub „dochodzenie”) w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA” lub „kraj, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) W tym samym dniu Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ wszczęcie postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty biodiesla pochodzącego z USA oraz wszczęła odrębne dochodzenie („postępowanie AS”).
- (3) Dochodzenie AD zostało wszczęte po złożeniu skargi w dniu 29 kwietnia 2008 r. przez Europejską Radę Biodiesla („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej wspólnotowej produkcji biodiesla. Wspomniana skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia dochodzenia AD.

- (4) Komisja oficjalnie zawiadomiła producentów eksportujących w USA, importerów, dostawców, użytkowników i zainteresowane stowarzyszenia, władze USA, wnoszących skargę producentów wspólnotowych oraz innych zainteresowanych producentów wspólnotowych, o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

1.1. Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących w USA

- (5) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w USA w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wyrwykowe w celu stwierdzenia dumpingu, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Aby Komisja mogła ustalić, czy potrzebne są kontrole wyrwykowe, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, producentów eksportujących w USA wezwano do zgłoszenia się w ciągu 15 dni od daty wszczęcia dochodzenia oraz do podania podstawowych informacji dotyczących wielkości sprzedaży eksportowej i krajowej, dokładnego opisanie ich działalności w zakresie produkcji, mieszania i handlu biodieslem oraz podania nazw i zakresu działalności wszystkich przedsiębiorstw z nimi powiązanych uczestniczących w produkcji i mieszanii produktu objętego postępowaniem oraz handlu nim w okresie objętym dochodzeniem, tj. od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. („OD”), jak również określono w motywie 1.4. poniżej.
- (7) O wyrażeniu opinii w kwestii doboru reprezentatywnej próby zwrócono się także do władz USA i Krajowej Rady Biodiesla (amerykańskiego zrzeszenia producentów).

1.1.1. Wstępny wybór współpracujących producentów eksportujących w USA

- (8) W sumie 54 producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących zgłosiło się i przedstawiło wymagane informacje w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. 29 przedsiębiorstw spośród nich zgłosiło wywóz biodiesla do Wspólnoty w OD i wyraziło wolę uczestniczenia w próbie, podczas gdy 25 przedsiębiorstw, spośród których dwa wystąpiły o wyłączenie ich z postępowania, zgłosiło, że nie dokonywało wywozu do Wspólnoty w OD. W ten sposób 52 producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących uznano za współpracujących w ramach niniejszego dochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 147 z 13.6.2008, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 147 z 13.6.2008, s. 10.

(9) Producenci eksportujący, którzy nie zgłosili się we wspomnianym terminie lub nie przedstawili wymaganych informacji we wskazanym terminie, zostali uznani za niewspółpracujących w dochodzeniu. Porównanie amerykańskich danych statystycznych dotyczących wywozu oraz wielkości wywozu do Wspólnoty produktu, którego dotyczy postępowanie, zgłoszonych dla OD przez przedsiębiorstwa współpracujące wspomniane powyżej wskazuje, że poziom współpracy amerykańskich producentów eksportujących był wysoki, jak wspomniano w motywie 3.5.3. poniżej.

1.1.2. Dobór próby współpracujących producentów eksportujących w USA

(10) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, doboru próby dokonano na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Wspólnoty produktu, którego dotyczy postępowanie, jaką można było rozsądnie zbadać w dostępnym okresie. Na podstawie informacji otrzymanych od producentów eksportujących Komisja dobrała próbę sześciu producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących, mających największą wielkość wywozu do Wspólnoty. W oparciu o informacje zebrane podczas doboru próby stwierdza się, że udział wybranych przedsiębiorstw lub grup stanowił w OD 73 % całkowitej wielkości wywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem, zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących, o których mowa w motywie 1.1.1. powyżej. Dlatego uznano, że taki dobór próby pozwoli ograniczyć dochodzenie do rozsądnej liczby producentów eksportujących, którzy mogą być zbadani w dostępnym czasie, zapewniając jednocześnie wysoki poziom reprezentacji. O wyrażenie opinii zwrócono się do wszystkich producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, a także do amerykańskiego zrzeszenia producentów oraz władz USA, i wszyscy zgodzili się na dobór próby.

1.2. Kontrola wyrywkowa producentów wspólnotowych

(11) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do producentów wspólnotowych próbę dobrano po konsultacji ze skarżącym na podstawie największej reprezentacyjnej wielkości produkcji i sprzedaży we Wspólnocie, jak wskazano w poniższym motywie (62). Taki dobór umożliwił również pewną reprezentatywność w kategoriach lokalizacji geograficznej producentów we Wspólnocie. W rezultacie jedenastu producentów wspólnotowych zostało objętych próbą. Komisja przesłała kwestionariusze do wymienionych wyżej przedsiębiorstw. Jeden producent, który miał być pierwotnie objęty próbą, musiał zostać wykluczony, ponieważ nie udzielił przydatnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z powyższym w wyznaczonym terminie otrzymano dziesięć pełnych odpowiedzi od pozostałych przedsiębiorstw. Tych dziesięciu producentów objętych

próbą uznano za reprezentatywnych dla ogólnej grupy producentów we Wspólnocie.

1.3. Strony zainteresowane postępowaniem

(12) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Kwestionariusze przesłano do sześciu objętych próbą producentów eksportujących lub grup producentów w USA, do 11 objętych próbą producentów wspólnotowych, do 18 użytkowników oraz do 90 dostawców surowca.

(13) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od sześciu producentów eksportujących lub grup producentów w USA, dziesięciu objętych próbą producentów wspólnotowych, jednego użytkownika i sześciu dostawców surowca.

(14) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz określenia interesu Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) Producenci we Wspólnocie

— Biopetrol Industries AG, Schwarzheide, Niemcy

— Grupa Diester

— Diester Industries SAS, Paryż, Francja

— Mannheim Bio Fuel GmbH, Mannheim, Niemcy

— Natural Energy West GmbH, Neuss, Niemcy

— Novaol Austria GmbH, Bruck an der Leitha, Austria

— Novaol Srl, Mediolan, Włochy

— Grupa Ecomotion

— Ecomotion GmbH, Sternberg, Niemcy

— Daka Biodiesel a.m.b.a, Løsning, Dania

— GATE Global Alternative Energy Germany GmbH, Wittenberg i Halle, Niemcy

— Neochim SA, Feluy, Belgia

b) producenci eksportujący w USA

- Peter Cremer North America LP, Cincinnati, Ohio
- Cargill Inc., Wayzata, Minnesota
- Imperium Renewables Inc., Seattle, Waszyngton
- Archer Daniels Midland Company, Decatur, Illinois
- World Energy Alternatives LLC, Boston, Massachusetts
- Green Earth Fuels of Houston LLC, Teksas

Zjednoczonych Ameryki („produkt objęty postępowaniem”), zgłaszane zwykle w ramach kodów CN 3824 90 91, ex 3824 90 97, ex 2710 19 41, ex 1516 20 98, ex 1518 00 91 i ex 1518 00 99.

c) powiązani importerzy we Wspólnocie

- Cremer Energy GmbH, Hamburg, Niemcy.
- Cargill NV, Gandawa, Belgia
- ADM Europoort BV, Rotterdam, Niderlandy
- ADM Hamburg AG, Hamburg, Niemcy
- ADM International, Rolle, Szwajcaria

(17) Zgodnie z pkt 40A lit. d) tytułu 26 prawa podatkowego USA (US Internal Revenue Code – US. CODE) ⁽⁴⁾ termin biodiesel jest zdefiniowany jako monoalkilowe estry długiego łańcucha kwasów tłuszczowych pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które spełniają – a) wymogi dotyczące paliw i dodatków do paliw ustalone przez Agencję Ochrony Środowiska w sekcji 211 prawa o czystym powietrzu (Clean Air Act) (42 U.S.C 7545) oraz b) wymogi Amerykańskiego Stowarzyszenia ds. Badań i Materiałów D6751 (American Society of Testing and Materials).

(18) Na podstawie ogólnie dostępnych i rynkowych informacji ⁽⁵⁾ wszystkie rodzaje biodiesla oraz mieszanki biodiesla (mieszanka biodiesla z mineralnym olejem napędowym, jak wskazano w poniższym motywie (18)) produkowane i sprzedawane w USA, są uznane za paliwo biodiesel oraz stanowią część pakietu legislacyjnego dotyczącego efektywności energetycznej, odnawialnych źródeł energii i alternatywnych paliw.

(19) W toku dochodzenia wykazano, że biodiesel produkowany w USA jest to przede wszystkim „ester metylowego kwasu tłuszczowego” (FAME) pochodzący z dużej grupy olejów roślinnych, które służą jako surowiec dla biodiesla ⁽⁶⁾. Termin „ester” odnosi się do transestryfikacji olejów roślinnych, zwłaszcza mieszanina oleju z alkoholem. Termin „metyl” odnosi się do metanolu – najpowszechniej wykorzystywanego alkoholu w tym procesie, mimo, iż etanol może również być stosowany w procesie produkcji prowadzącym do powstania „estrow etylowego kwasu tłuszczowego”. Transestryfikacja jest stosunkowo prostym procesem chemicznym, lecz wymaga przestrzegania najwyższych przemysłowych standardów, aby zapewnić wysokiej jakości biodiesla.

1.4. Okres objęty dochodzeniem

- (15) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. („OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od stycznia 2004 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrowafinacji o pochodzeniu niekopalnym (powszechnie nazywane „biodieslem”) w formie czystej lub w postaci mieszanki, przeważnie, ale nie wyłącznie stosowane w charakterze paliwa ze źródeł odnawialnych pochodzące ze Stanów

⁽⁴⁾ Rząd amerykański przekazał cały zaktualizowany tekst prawa podatkowego USA odzwierciedlający całe prawo podatkowe do dnia 15 grudnia 2006 r. (wersja z grudnia 2006 r.), mający znaczenie dla bieżącego OD.

⁽⁵⁾ Na przykład a) przewodnik dotyczący przetwarzania i wykorzystywania biodiesla wydany we wrześniu 2008 r. przez NREL (Krajowe laboratorium energii odnawialnej); b) analiza oleju z biomasy wydana w czerwcu 2004 r. przez NREL; c) publiczne wiadomości, informacje i specyfikacje opublikowane w sprawie biodiesla przez ASTM; d) publiczne wiadomości i informacje wydane w sprawie biodiesla przez NBB; e) arkusze informacyjne wydane przez amerykański departament energii w ramach akcji czystych miast itd.

⁽⁶⁾ Oleje z pierwszego tłoczenia, w tym estry uzyskiwane z różnych produktów rolnych, takich jak kukurydza, soja, nasiona słonecznika, nasiona bawełny, nasiona canola, katran, nasiona rzepaku, krokosz balwierski, nasiona lnu, otręby ryżowe, nasiona gorczyca itd. oraz tłuszczy zwierzęcych.

- (20) W toku dochodzenia potwierdzono, że biodiesel produkowany w USA jest zazwyczaj mieszany przez producentów z mineralnym olejem napędowym w celu wytworzenia różnych mieszanek (zwanych w omawianym przypadku mieszanekami lub mieszaninami biodiesla), które są następnie sprzedawane na rynku różnym klientom. Wykazano również, że biodiesel był sprzedawany w czystej formie niezależnym przedsiębiorstwom, które kupowały go lub dokonywały przywozu tego produktu celem zmieszania z mineralnym olejem napędowym. Mieszanie biodiesla z mineralnym olejem napędowym jest stosunkowo prostą operacją, która może być przeprowadzona na przykład poprzez wymieszanie w zbiorniku w punkcie wytwarzania przed napełnieniem samochodu cysterny lub poprzez mieszanie rozbryzgowo w samochodzie cysternie i dodanie odpowiedniej ilości biodiesla oraz mineralnego oleju napędowego, a także poprzez jednoczesne mieszanie na bieżąco obu tych składników w czasie napełniania samochodu cysterny.
- (21) Aby wyraźnie określić różne rodzaje mieszanek lub mieszanin biodiesla stosowany jest międzynarodowy system zwany czynnikiem „B”, który wskazuje dokładną ilość biodiesla w mieszance: przykładowo, mieszanka zawierająca „X” % biodiesla będzie oznaczona B„X”, podczas gdy czysty biodiesel określany jest jako B100, tj. 100 % biodiesel. W USA często spotykane i sprzedawane na rynku są mieszanki 99 % (7) biodiesla z 1 % mineralnego oleju napędowego (B99). W przeciwieństwie do mineralnego oleju napędowego, czysty biodiesel powinien być wykorzystany względnie szybko i nie może być składowany więcej niż trzy lub cztery miesiące, gdyż utlenia się i jest nieodpowiedni do celów konsumpcji. Mieszanie biodiesla z mineralnym olejem napędowym umożliwia dłuższe utrzymanie paliwa w niezmiennym stanie. Jednoprocentowy udział mineralnego oleju napędowego w B99 jest wystarczająco toksyczny, by opóźnić rozwój pleśni w biodieslu.
- (22) Podczas dochodzenia wykazano, że biodiesel i wysokoprocentowe mieszanki biodiesla (8) są zazwyczaj przeznaczone na sprzedaż na rynku USA w celu dalszego mieszania, natomiast niskoprocentowe mieszanki biodiesla (9) są głównie sprzedawane do konsumpcji na rynku USA. W związku z tym istnieje różnica między rynkiem wysokoprocentowych mieszanek i rynkiem niskoprocentowych mieszanek w USA.
- (23) Skarga zawierała dowody *prima facie* na to, że biodiesel i niektóre mieszanki wyprodukowane i sprzedawane w USA oraz wywożone do Wspólnoty miały wpływ na sytuację gospodarczą składających skargę producentów biodiesla we Wspólnocie. Zgodnie z charakterystyką właściwych producentów USA i rynku krajowego definicja produktu objętego postępowaniem miała na celu
- objęcie biodiesla również w przypadkach, gdy jest on składnikiem odpowiednich mieszanek. Definicja produktu objętego postępowaniem, jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania oraz w powyższym motywie (16), powinna zostać doprecyzowana w celu określenia produktów, które miały być objęte zakresem dochodzenia.
- (24) W toku dochodzenia wykazano, że większość mieszanek biodiesla sprzedawanych do bezpośredniej konsumpcji w USA to B20 (czyli mieszanki z 20 % udziałem biodiesla, zgodnie z wyjaśnieniem w powyższym motywie (20)), które mogą być wykorzystane w ramach przepisów prawa o polityce energetycznej (Energy Policy Act – EAct) z 1992 r. (10), oraz B6, B5 i B2. Z ogólnie dostępnych informacji wynika, że każdy silnik diesla może funkcjonować na tych mieszanekach, w zasadzie bez żadnych modyfikacji oraz z zachowaniem gwarancji od producenta samochodu. W przypadku niskoprocentowych mieszanek (od 2 % do 20 % biodiesla) wydajność mieszaniny jest podobna do wydajności mineralnego oleju napędowego. Jeżeli w silniku stosowane jest paliwo o udziale biodiesla przekraczającym 20 % (B20), użytkownik może doświadczyć pewnego spadku mocy, momentu obrotowego oraz wyższego zużycia paliwa, a gwarancja producenta samochodu nie będzie obowiązywać w przypadku uszkodzenia silnika.
- (25) W toku dochodzenia stwierdzono, że czysty biodiesel oraz wysokoprocentowe mieszanki nie są zazwyczaj wykorzystywane do bezpośredniej konsumpcji w USA. Czysty biodiesel jest głównie przeznaczony do mieszania przed sprzedażą na rynku. Mieszanki są ostatecznie wykorzystywane w sektorze transportu jako paliwo do silników diesla w pojazdach takich jak samochody osobowe, ciężarówki, autobusy oraz pociągi. Biodiesel może również znaleźć zastosowanie jako paliwo opałowe w bojlerach domowych, handlowych lub przemysłowych oraz jako paliwo do generatorów wytwarzających energię elektryczną. Obecnie prowadzone są badania dotyczące możliwości wykorzystania mieszanek biodiesla w samolotach.
- (26) W świetle powyższych ustaleń produkt objęty dochodzeniem powinien zostać określony jako monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrotorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, w których udział biodiesla przekracza 20 % (B20). Innymi słowy produkt objęty postępowaniem to czysty biodiesel (B100) pochodzący z USA oraz wszystkie mieszanki ponad B20, tj. zawierające ponad 20 % biodiesla pochodzące z USA („produkt objęty postępowaniem”). Wskazany próg jest uznany za właściwy, aby umożliwić jasne rozróżnienie między różnymi rodzajami mieszanek, które są dostępne na rynku USA.

(7) W rzeczywistości 99,9 %, ponieważ wystarczy dodać 0,1 % mineralnego oleju napędowego, by skorzystać w USA z ulgi dla podmiotu zajmującego się mieszaniami.

(8) Tj. mieszanki od B99 do B50.

(9) Tj. mieszanki od B2 do B20.

(10) Zob. Energy Policy Act z 1992 r.

- (27) Stwierdzono, że wszystkie rodzaje biodiesla oraz biodiesel w mieszankach objętych niniejszym dochodzeniem, pomimo ewentualnych różnic w zakresie surowca wykorzystanego do produkcji lub różnic w procesie produkcji, mają takie same lub bardzo podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane do takich samych celów. Ewentualne różnice dotyczące produktu objętego postępowaniem nie mają wpływu na jego podstawową definicję, właściwości lub postrzeganie tego produktu przez różne podmioty.
- (28) Produkt objęty postępowaniem jest objęty kodami CN 3824 90 91, ex 3824 90 97, ex 2710 19 41, ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99.

2.1. Produkt podobny

- (29) Ustalono, że produkty produkowane i sprzedawane na rynku krajowym USA, które są objęte niniejszym dochodzeniem, mają podobne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania, jak produkty wywożone z USA na rynek wspólnotowy. Podobnie, produkty wytwarzane przez producentów wspólnotowych oraz sprzedawane na rynku wspólnotowym mają podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania w porównaniu z produktami wywozonymi do Wspólnoty z kraju, którego dotyczy postępowanie.
- (30) Zauważono, że niektórzy użytkownicy, zwłaszcza w Niemczech, bezpośrednio używają czystego biodiesla (B100) jako tańszej alternatywy dla mineralnego oleju napędowego lub zwykłych mieszanek stosowanych do bezpośredniej konsumpcji na rynku wspólnotowym. W wyniku badania tego wniosku stwierdzono, że większość sprzedaży dokonywanej przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym była przeznaczona dla przedsiębiorstw, które zajmowały się mieszaniami tego produktu z mineralnym olejem napędowym. Fakt, że niektórzy właściciele parków pojazdów stosują B100 jest raczej wyjątkiem na poziomie Wspólnoty. Biodiesel jest na rynku wspólnotowym raczej produktem uzupełniającym niż substytutem mineralnego oleju napędowego.
- (31) Nie ma to wpływu na fakt, iż różne rodzaje produktu objętego postępowaniem wytwarzane w USA i wywożone do Wspólnoty są stosowane wymiennie z produktami wytwarzanymi i sprzedawanymi we Wspólnocie przez wspólnotowych producentów biodiesla. Brak jest znaczących różnic w zastosowaniu i postrzeganiu tego produktu przez podmioty gospodarcze i użytkowników na rynku, które mogłyby wpłynąć na zmianę definicji produktu podobnego.
- (32) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że produkt objęty postępowaniem, w szczególności czysty biodiesel, ma różne właściwości fizyczne i chemiczne od podobnego biodiesla produkowanego we Wspólnocie. Do produkcji biodiesla w WE służy głównie olej rzepakowy, podczas gdy w USA stosowany jest tylko olej sojowy. W związku z powyższym twierdzono, że te dwa rodzaje produktu nie są wymienne i nie mogą bezpośrednio konkurować ze sobą na rynku wspólnotowym. Zainteresowana strona podkreśliła w szczególności różnice w zakresie właściwości płynięcia na zimno oraz wartości jodu.
- (33) Komisja przeanalizowała ten argument i dokonała następujących ustaleń:
- produkt objęty postępowaniem i wspólnotowy produkt podobny mają bardzo podobne właściwości podstawowe i są sprzedawane podobnymi lub identycznymi kanałami sprzedaży, tj. do podobnych klientów na rynku wspólnotowym;
  - produkt objęty postępowaniem i wspólnotowy produkt podobny mają takie samo bądź bardzo podobne zastosowanie końcowe (zob. powyższy motyw (24));
  - w odniesieniu do właściwości płynięcia na zimno należy wyjaśnić, że odnoszą się one do temperatury zablokowania zimnego filtra (CFPP) będącej temperaturą, przy której paliwo spowoduje zablokowanie filtra paliwowego z powodu składników paliwa ulegających krystalizacji lub zestalaniu. W toku dochodzenia stwierdzono, że CFPP wspólnotowego produktu podobnego jest niższa, niż w przypadku biodiesla wywożonego z USA. Jednakże jest to mało istotna różnica, która może być łatwo skompensowana poprzez mieszanie różnych rodzajów biodiesla lub poprzez wykorzystanie dodatków w czystym biodieslu, szczególnie w zimie. Różnice dotyczące CFPP nie odgrywają praktycznie żadnej roli w większości mieszanek sprzedawanych na rynku wspólnotowym;
  - w odniesieniu do wartości jodu, która jest miarą odporności paliwa na utlenianie, ustalono, że wartości dotyczące oleju rzepakowego i sojowego są w pewnym stopniu skorelowane: w przypadku oleju rzepakowego wynoszą one od 94 do 120, a w przypadku oleju sojowego od 117 do 143. We Wspólnocie głównym surowcem jest olej rzepakowy, jednak należy odnotować, iż zarówno producenci wspólnotowi, jak i w USA do produkcji biodiesla stosują również szeroki asortyment surowców. Różne rodzaje biodiesla są często mieszane w celu uzyskania bardziej jednorodnego produktu.

- (34) Zważywszy, że „podobieństwo” nie zakłada identyczności produktów pod wszelkimi względami, zgodnie z art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, jakiegokolwiek nieznaczne różnice rodzajów produktu nie mają wpływu na ogólne ustalenia dotyczące podobieństwa między produktem objętym postępowaniem a wspólnotowym produktem podobnym.
- (35) W związku z powyższym nie stwierdzono żadnych różnic między różnymi rodzajami produktu objętego postępowaniem a wspólnotowymi produktami podobnymi sprzedawanymi na rynku wspólnotowym, które doprowadziłyby do wniosku, że produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym nie są produktami podobnymi mającymi takie same lub bardzo podobne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak rodzaje produktu objętego postępowaniem produkowane w USA i wywożone do Wspólnoty. Na etapie tymczasowym uznano zatem, że wszystkie wyżej wymienione rodzaje biodiesla są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Uwaga wstępna

- (36) W trakcie dochodzenia stwierdzono, że władze USA przyznawały tzw. ulgę dla podmiotu zajmującego się mieszaniam w wysokości 1 USD za galon czystego biodiesla znajdującego się w mieszance biodiesla z mineralnym olejem napędowym.
- (37) Wszyscy producenci eksportujący objęci próbą twierdzili, że przy ustalaniu wobec nich marginesu dumpingu należy zastosować dostosowanie w odniesieniu do dokonywanego przez nich wywozu i sprzedaży krajowej mieszanego biodiesla, bądź to poprzez powiększenie ich ceny sprzedaży o wielkość otrzymanej odpowiedniej ulgi, bądź poprzez odjęcie ulgi dla podmiotu zajmującego się mieszaniami od kosztu produkcji danego przedmiotu sprzedaży.
- (38) Należy zauważyć, że zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa, tj. art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i art. 24 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, żaden produkt nie może być objęty równocześnie cłami antidumpingowymi i wyrównawczymi w celu usunięcia tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiowania wywozu. Postępowanie AS wykazało jednak, że ulga dla podmiotu zajmującego się mieszaniami stanowi subsydlum dostępne dokładnie w ten sam sposób i dla tych samych kwot zarówno w przypadku wywozu, jak i sprzedaży krajowej, a co za tym idzie nie jest subsydlum wywozowym. W związku z powyższym tymczasowo uznano, że

uwzględnienie wniosków o dostosowanie nie jest możliwe.

3.2. Wartość normalna

- (39) Dla celów określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła najpierw, czy wielkość krajowej sprzedaży niezależnym klientom produktu objętego postępowaniem była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w OD.
- (40) W przypadku jednego producenta eksportującego objętego próbą stwierdzono, że nie wykazał on reprezentatywnej sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym. Wartość normalna dla tego producenta eksportującego musiała zostać skonstruowana na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.2.1. Objęci próbą współpracujący producenci eksportujący odnotowujący ogólną reprezentatywną wielkość sprzedaży krajowej

- (41) W odniesieniu do objętych próbą producentów eksportujących odnotowujących reprezentatywną sprzedaż krajową, Komisja ustaliła następnie, które rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym przez producenta eksportującego były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.
- (42) Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli wielkość sprzedaży tego rodzaju produktu niezależnym klientom na rynku krajowym w OD wynosiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości odpowiadającej jej sprzedaży eksportowej porównywalnego rodzaju produktu do Wspólnoty.
- (43) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż krajowa przedsiębiorstw, których dotyczy postępowanie, mogła być uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie dla każdego rodzaju produktu proporcji sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (44) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % wielkości sprzedaży ogółem danego rodzaju, a średnia ważona cen tego rodzaju była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej. Cenę tę obliczano jako średnią ważoną cen sprzedaży krajowej ogółem tego rodzaju, dokonanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem czy nie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.

(45) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu stanowiła najwyżej 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju lub gdy średnia ważona ceny danego rodzaju była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla danego rodzaju.

(46) Dla rodzajów produktu niesprzedawanych w ilościach reprezentatywnych na rynku krajowym lub niesprzedawanych w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna musiała zostać skonstruowana na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W tym celu poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („SG&A”) oraz uzasadnioną marżę zysku dodano do własnego średniego kosztu produkcji danego rodzaju produktu ponoszonego przez eksportera w OD. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, wartość procentowa SG&A i marży zysku została oparta na średniej ważonej SG&A i marży zysku ze sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym produktem podobnym odpowiedniego producenta eksportującego.

3.2.2. Objęty próbą współpracujący producent eksportujący nieodnotowujący ogólnej reprezentatywnej wielkości sprzedaży krajowej

(47) W przypadku współpracującego producenta eksportującego nieodnotowującego ogólnej reprezentatywnej wielkości sprzedaży krajowej wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego przez dodanie do kosztów produkcji przedsiębiorstwa dla produktu objętego postępowaniem kosztów SG&A oraz rozsądnej marży zysku. Zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość procentowa SG&A i marży zysku została oparta na średniej ważonej SG&A i marży zysku określonej dla innych producentów eksportujących pod warunkiem przeprowadzenia dochodzenia w odniesieniu do ich produkcji i sprzedaży podobnego produktu na rynku krajowym.

(48) W odniesieniu do tego przedsiębiorstwa dokonano dostosowania, tak aby uwzględnić sytuację fazy rozruchu, w której się znajduje, tak jak przewidziano w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Skorygowano jego koszty ogólne, aby uwzględnić niewielkie wykorzystanie instalacji produkcyjnych w czasie fazy rozruchu.

3.3. Cena eksportowa

(49) Ceny sprzedaży eksportowej ustalono na podstawie cen rzeczywiście zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

(50) W wypadku sprzedaży eksportowej do Wspólnoty za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlo-

wych mających siedzibę we Wspólnocie lub poza nią, ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie ceny odsprzedaży produktu pierwszym niezależnym klientom we Wspólnocie, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, stosując odpowiednie dostosowania w związku ze wszystkimi kosztami poniesionymi pomiędzy przywozem a odsprzedażą oraz w związku z zyskami.

3.4. Porównanie

(51) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową zostało dokonane na podstawie ceny ex-works.

(52) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

(53) Na tej podstawie, tam gdzie miało to zastosowanie i było uzasadnione, uwzględniono koszty transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, koszty przeładunku, załadunku, koszty dodatkowe, koszty kredytu i prowizji.

3.5. Marginesy dumpingu

3.5.1. Dla objętych próbą współpracujących producentów eksportujących

(54) W przypadku przedsiębiorstw objętych próbą, średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

(55) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Archer Daniels Midland Company	3,4 %
Cargill Inc.	10,4 %
Green Earth Fuels of Houston LLC	73,4 %
Imperium Renewables Inc.	29,5 %
Peter Cremer North America LP	57,3 %
World Energy Alternatives LLC	51,7 %

3.5.2. Dla pozostałych współpracujących producentów eksportujących

- (56) Średni ważony margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących niewłączonych do próby został obliczony zgodnie z przepisami art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten został ustalony na podstawie marginesu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą. Na tej podstawie margines dumpingu obliczony dla współpracujących przedsiębiorstw niewłączonych do próby ustalono tymczasowo na poziomie 33,7 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem.

3.5.3. Dla niewspółpracujących producentów eksportujących

- (57) W odniesieniu do wszystkich innych eksporterów w USA Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. Dokonano porównania pomiędzy całkowitą wielkością wywozu wskazaną w odpowiedziach na kontrolę wyrywkową otrzymanych od wszystkich współpracujących producentów eksportujących a łączną wielkością przywozu z USA, obliczoną zgodnie ze statystykami wywozu USA. Odsetek współpracy wynosił 81 %. Na tej podstawie poziom współpracy uznano za wysoki. Uznano zatem za właściwe ustalenie marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie odpowiadającym ustalonemu dla objętych próbą współpracujących producentów eksportujących z najwyższym indywidualnym poziomem dumpingu i marginesem szkody, tak aby zapewnić skuteczność środków.
- (58) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu został tymczasowo ustalony na poziomie 57,3 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem.

4. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

4.1. Produkcja wspólnotowa i jej sytuacja

- (59) W celu ustalenia całkowitej produkcji wspólnotowej i wsparcia dla dochodzenia wykorzystano wszystkie dostępne informacje, w tym informacje dostarczone przez skarżącego oraz dane zebrane od producentów wspólnotowych przed rozpoczęciem dochodzenia oraz po nim.
- (60) Na podstawie tych danych ustalono, że łączna produkcja wspólnotowa wynosiła około 5 400 tysięcy ton w OD. Stwierdzono, że trzy przedsiębiorstwa należące do jednej grupy były powiązane z producentami eksportującymi w USA, a wymieniona grupa dokonywała przywozu znaczących ilości produktu objętego postępowaniem od swoich powiązanych eksporterów w USA. Dlatego też przedsiębiorstwa te zostały wyłączone z pojęcia przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art.

5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji wielkość produkcji, w zależności od sposobu obliczania, wynosiła od 4 200 do 4 600 tysięcy ton.

- (61) Stwierdzono, że przedsiębiorstwa, które poparły skargę i współpracowały w dochodzeniu, reprezentowały ponad 60 % produkcji wspólnotowej biodiesla w OD wskazanym w motywie (59). Przedsiębiorstwo wymienione w poniższym motywie (62), które nie współpracowało podczas dochodzenia, nie zostało uznane za popierające skargę. Uznano, że skarga i dochodzenie są popierane przez większą część przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

4.2. Kontrola wyrywkowa

- (62) Z uwagi na dużą liczbę producentów wspólnotowych zdecydowano o zastosowaniu kontroli wyrywkowej w celu ustalenia występowania istotnej szkody. Formularze dotyczące kontroli wyrywkowej zostały przesłane do wszystkich potencjalnych producentów produktu podobnego we Wspólnocie. Początkowo ponad 40 przedsiębiorstw udzieliło przydatnych informacji na pytania zawarte w formularzach i wyraziło zgodę na współpracę w postępowaniu. Trzy przedsiębiorstwa wymienione w motywie (59) nie były uwzględnione w kontroli wyrywkowej z przyczyn podanych we wskazanym motywie.
- (63) Spośród pozostałych przedsiębiorstw, do próby wybranych zostało 11 firm na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży we Wspólnocie, jak wskazano w powyższym motywie (10). Jeden producent, który miał być pierwotnie objęty próbą, musiał zostać wykluczony, ponieważ nie współpracował w toku dochodzenia. Pozostałych dziesięć objętych próbą przedsiębiorstw uznaje się za reprezentatywne dla łącznej produkcji wspólnotowej.

- (64) W dalszej części odniesienie do „przemysłu wspólnotowego” lub „objętych próbą producentów wspólnotowych” dotyczy wskazanych powyżej dziesięciu producentów włączonych do próby.

5. SZKODA

- (65) Jak stwierdzono w powyższym motywie 1.4 analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od stycznia 2004 r. do końca OD. Jednakże podczas dochodzenia wykazano, że w praktyce przemysł wspólnotowy rozpoczął produkcję w 2004 r. Dlatego też uznano za właściwe dokonanie analizy na podstawie trendów w okresie od 2005 r. do OD („okres analizowany”). Niemniej jednak informacje zgromadzone na temat 2004 r. zostały przedstawione w poniższej ocenie.

5.1. Konsumpcja we Wspólnocie

Tabela 1

Konsumpcja we Wspólnocie	2004	2005	2006	2007	OD
Tony	1 936 034	3 204 504	4 968 838	6 644 042	6 608 659
Indeks 2005 = 100	60	100	155	207	206

- (66) Konsumpcja we Wspólnocie została określona na podstawie wielkości łącznej produkcji wspólnotowej wszystkich producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym, jak wskazano w powyższym motywie (59), po odjęciu ich wywozu i dodaniu przywozu z kraju, którego dotyczy dochodzenie, oraz przywozu z innych krajów trzecich.
- (67) W odniesieniu do przywozu z USA dostępne są następujące źródła informacji:
- dane Eurostatu dotyczące różnych kodów CN pod którymi sklasyfikowano produkt;
  - dane statystyczne USA na temat wywozu;
  - inne statystyczne informacje o poufnym charakterze na temat przywozu przedstawione przez zainteresowane strony.
- (68) Jednakże analiza tych informacji pokazała, że dane Eurostatu nie mogły zostać wykorzystane do celów oceny konsumpcji, ponieważ do końca 2007 r. nie było odrębnych kodów CN dotyczących klasyfikacji celnej różnych rodzajów produktu objętego postępowaniem. Przywóz produktu objętego postępowaniem był klasyfikowany w ramach wielu kodów, które zawierały również dane dotyczące przywozu innych produktów. W związku z tym uznano za właściwe wykorzystać dane statystyczne USA na temat wywozu w celu ustalenia wiarygodnych wielkości przywozu i konsumpcji oraz trendów w przywozie. Korzystając z wymienionego źródła informacji uwzględniono czas wysyłki potrzebny na to, by towary dotarły z USA do Wspólnoty, i dane statystyczne dotyczące wywozu zostały skorygowane o jeden miesiąc, aby wziąć pod uwagę ten okres.
- (69) W zakresie przywozu towarów z innych krajów i wywozu producentów wspólnotowych, mając na względzie ograniczenia dotyczące wykorzystania opisanych powyżej danych Eurostatu, w toku dochodzenia polegano na danych zawartych w skardze.
- (70) Na podstawie powyższych informacji ustalono, że konsumpcja biodiesla we Wspólnocie wzrosła o 107 % między 2005 r. a 2007 r., a następnie nieznacznie obniżyła się o 1 punkt procentowy w OD. W ujęciu ogólnym konsumpcja wzrosła ponad dwukrotnie w okresie analizowanym.
- (71) Wzrost popytu był głównie spowodowany zachętami ze strony państw członkowskich do promowania biopaliw w następstwie przyjęcia dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych⁽¹²⁾ oraz dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 42.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

5.2. Wielkość przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, oraz udział w rynku

Tabela 2

Przywóz z USA	2004	2005	2006	2007	OD
Tony	2 634	11 504	50 838	730 922	1 137 152
Indeks 2005 = 100	23	100	442	6 354	9 885
Udział w rynku	0,1 %	0,4 %	1,0 %	11,0 %	17,2 %
Indeks 2005 = 100	25	100	250	2 750	4 300

Źródło: dane statystyczne USA na temat wywozu.

- (72) Znacznie wzrosła wielkość przywozu z USA z około 11 500 ton w 2005 r. do około 1 137 000 ton podczas OD.
- (73) W okresie analizowanym dumpingowy przywóz z USA nieustannie powiększał swój udział w rynku wspólnotowym z 0,4 % w 2005 r. do 17,2 % w OD. Dlatego też nastąpił istotny wzrost dumpingowego przywozu zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym, w porównaniu do konsumpcji we Wspólnocie w tym okresie.
- (74) Handel typu „splash and dash” jest terminem stosowanym przed podmioty zajmujące się biodieslem, aby opisać sytuację, w której biodiesel rzekomo zagranicznego pochodzenia jest przewożony do Wspólnoty przez USA, gdzie zostaje poddany mieszaniu z niewielką ilością (0,01 % końcowej mieszanki) tradycyjnego oleju napędowego, tak by podmiot przeprowadzający mieszanie mógł skorzystać z subsydium w USA.
- (75) Strony z USA twierdziły, że praktyka „splash and dash” wyjaśnia wzrost przywozu USA na rynek wspólnotowy, ponieważ reprezentuje rzekomo 40 % przywozu z USA w OD. Strony te podkreślały również, że z uwagi na wszczenie dochodzenia przeciwko przywózowi biodiesla pochodzącego z USA, ilości związane z praktyką „splash and dash” powinny zostać wyodrębnione z analizy szkody i traktowane jako przywóz z innych krajów trzecich.
- (76) Z drugiej strony skarżący utrzymywał, iż przywóz „splash and dash”, o ile miał miejsce, mógł reprezentować najwyżej 10 % wielkości wywozu z USA, a tym samym nie był znaczący i nie miał wpływu na stwierdzenie, że duże ilości dumpingowego przywozu z USA pojawiły się na rynku wspólnotowym, zwłaszcza w OD.
- (77) W toku dochodzenia wykazano, że dane statystyczne USA na temat wywozu nie pozwalają na rozróżnienie biodiesla wywożonego w ramach rzekomej praktyki „splash and dash” od innego wywozu USA zarejestrowanego w rozdziale „Wywóz”. Wśród wymienionych danych nie ustalono prawie żadnych ilości zgłoszonych w ramach rozdziału „Powrotny wywóz”. Władze USA stwierdziły również, że wszystkie ilości wskazane w rozdziale „Wywóz” dotyczą produktów uważanych za pochodzące z USA.
- (78) Ponadto większość objętych dochodzeniem przedsiębiorstw z USA oświadczyła, że nie było możliwe rozróżnienie ilości wywożonych do Wspólnoty lub sprzedawanych na rynku krajowym od ilości produkowanych lub pochodzących z USA i ilości wywożonych w ramach praktyki „splash and dash”.
- (79) Ustalono także w odniesieniu do objętych dochodzeniem przedsiębiorstw w USA, iż cały wywóz biodiesla został zgłoszony, zarówno przy wywozie przez eksporterów USA, jak i przy przywozie przez powiązanych importerów we Wspólnocie, jako biodiesel pochodzący z USA.

- (80) Na podstawie powyższych faktów i uwzględniając, w szczególności, że wywóz w ramach „splash and dash”, o ile miał miejsce, został zgłoszony jako pochodzący z USA i był uważany jako pochodzący z USA przez władze USA, stwierdzono, iż nie ma podstaw by traktować go jako przywóz nie pochodzący z USA.

5.3. Ceny dumpingowego przywozu oraz podcięcie cenowe

5.3.1. Cena jednostkowa sprzedaży

Tabela 3

	2004	2005	2006	2007	OD
Ceny w euro/tonę	463	575	600	596	616
Indeks 2005 = 100	81	100	104	104	107

Źródło: dane statystyczne USA na temat wywozu oraz odpowiedzi objętych próbą eksporterów USA na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (81) Dane statystyczne USA na temat wywozu zostały również wykorzystane do określenia trendów cenowych dumpingowego przywozu pochodzącego z USA, zwłaszcza w 2007 r. i w OD. Aby odzwierciedlić poziom ceny na granicy Wspólnoty, średnie ceny eksportowe zostały skorygowane o odpowiednie koszty frachtu i ubezpieczenia. Należy zauważyć, że w przypadku wcześniejszych lat okresu analizowanego, zwłaszcza w 2005 r. i 2006 r., ale także w 2004 r., dane statystyczne USA na temat wywozu nie były w pełni wiarygodne pod względem wartości sprzedaży, ponieważ obliczona średnia cena eksportowa była nieproporcjonalnie wysoka w porównaniu z cenami zgłoszonymi przez współpracujących producentów eksportujących. W takich okolicznościach, średnia cena eksportowa USA w odniesieniu do tych lat została ustalona na podstawie odpowiedzi objętych próbą producentów eksportujących w USA udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (82) Średnie ceny przywozu z USA zmieniały się w okresie badanym i zasadniczo wzrosły o 7 % między 2005 r. a OD.

5.3.2. Podcięcie cenowe

- (83) W celu przeanalizowania podjęcia cenowego porównano średnią ważoną cen sprzedaży stosowanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych i pobieranych od klientów niepowiązanych na rynku wspólnotowym, dostosowaną do poziomu ex-works, z odpowiadającą średnią ważoną cen przywozu z USA, ustaloną na podstawie CIF w odniesieniu do objętych próbą producentów eksportujących w USA. W odpowiednich przypadkach zastosowano dostosowanie ze względu na cła, koszty ponoszone po przywozie oraz różnice surowców (zob. kolejny motyw) wykorzystywanych do produkcji biodiesla.
- (84) Podczas dochodzenia określono różne rodzaje produktu objętego postępowaniem, zwłaszcza na podstawie surowców wykorzystywanych w procesie produkcyjnym. Podstawowym surowcem stosowanym we Wspólnocie jest rzepak, natomiast producenci w USA wykorzystują inne surowce takie jak nasiona soi, nasiona canola, nasiona owoców drzewa palmowego itd. Zważywszy, że wyżej wymienione materiały są zdecydowanie najważniejszym surowcem do produkcji produktu objętego postępowaniem, uznano, iż należy zastosować dostosowanie z uwagi na różnice surowców. To dostosowanie zostało tak obliczone, aby odpowiadało wartości rynkowej różnicy między odpowiednimi rodzajami produktu objętego postępowaniem a rodzajem produktu wytworzonym z rzepaku. Tym samym porównano średnie ważne ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego ze średnią ważoną ceną przywozu objętego postępowaniem, mając za podstawę ten sam surowiec, tj. rzepak.
- (85) Po zastosowaniu powyższej metodyki różnica między cenami USA i Wspólnoty, wyrażona jako odsetek średniej ważonej ceny ex-works przemysłu wspólnotowego, tj. margines podjęcia cenowego, wynosiła od 18,9 % do 33,0 %.

5.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

- (86) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu dumpingowego przywozu na przemysł wspólnotowy zawierało ocenę wszystkich czynników gospodarczych, które ustalono w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego w okresie analizowanym.

5.4.1. Moce produkcyjne, produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Tabela 4

	2004	2005	2006	2007	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	529 000	920 000	1 306 572	2 189 910	2 520 508
<i>Indeks 2005 = 100</i>	58	100	142	238	274
Produkcja (w tonach)	475 710	813 657	1 214 054	1 832 649	2 016 573
<i>Indeks 2005 = 100</i>	58	100	149	225	248
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	90 %	88 %	93 %	84 %	80 %
<i>Indeks 2005 = 100</i>	102	100	106	95	91

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów wspólnotowych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (87) Wraz ze wzrostem konsumpcji, moce produkcyjne objętych próbą producentów wspólnotowych stale zwiększały się w okresie analizowanym. Wzrosły one o 42 % między 2005 r. a 2006 r., potem o 68 % w 2007 r., a następnie o 15 % między 2007 r. a OD. W okresie analizowanym łączny ich wzrost wyniósł 174 %. Rozwój mocy produkcyjnych wynikał z nowych inwestycji dokonanych w oczekiwaniu na wzrost popytu.
- (88) Istotnie wzrost mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego należy rozpatrywać w kontekście wspólnotowego celu związanego z konsumpcją biopaliw i innych odnawialnych paliw, wynoszącego 5,75 %, który wytyczono w dyrektywie 2003/30/WE; założenia te zostały obliczone na podstawie zawartości energii całości benzyny i oleju napędowego przeznaczonych do celów transportu i wprowadzonych na rynek wspólnotowy do dnia 31 grudnia 2010 r. Ponadto w marcu 2007 r. Rada Europejska zatwierdziła minimalny wiążący cel na poziomie 10 %, który ma być osiągnięty przez wszystkie państwa członkowskie w zakresie udziału biopaliw w ogólnej konsumpcji benzyny i oleju napędowego na potrzeby transportu we Wspólnocie do 2020 r.⁽¹⁴⁾. Zgodnie z tym celem do wyznaczonego terminu konsumpcja biopaliw we Wspólnocie powinna zwiększyć się do około 33 milionów ton ekwiwalentu ropy. Moce produkcyjne w całej Wspólnocie w 2006 r. szacowane były na jedynie 6 mln ton. Mając na uwadze powyższe, rozumiałe jest, że producenci wspólnotowi zainwestowali w dodatkowe moce przewidując wzrost popytu.
- (89) Produkcja produktu podobnego przez przemysł wspólnotowy również stale rosła i w okresie analizowanym jej łączny wzrost wyniósł 148 %.
- (90) W wyniku względnie wolniejszego wzrostu wielkości produkcji w stosunku do wzrostu mocy produkcyjnych, wykorzystanie mocy przemysłu wspólnotowego obniżyło się o 9 % w okresie analizowanym.

⁽¹⁴⁾ W następstwie powyższego zatwierdzenia Parlament i Rada osiągnęły, w grudniu 2008 r., konsensus dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych określającej docelowy odsetek energii odnawialnej wykorzystywanej w transporcie w 2020 r., tj. 10 %, na które mają się składać głównie biopaliwa.

5.4.2. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

Tabela 5

	2004	2005	2006	2007	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	476 552	810 168	1 194 594	1 792 502	1 972 184
<i>Indeks 2005 = 100</i>	59	100	147	221	243
Udział w rynku	24,6 %	25,3 %	24,0 %	27,0 %	29,8 %
<i>Indeks 2005 = 100</i>	97	100	95	107	118
Średnie ceny (w euro/tonę)	655	759	900	892	933
<i>Indeks 2005 = 100</i>	86	100	119	118	123

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów wspólnotowych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (91) Wraz ze zmianami konsumpcji, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym stale zwiększała się, odnotowując łączny wzrost wynoszący 143 % w okresie analizowanym. W tym samym okresie przemysł wspólnotowy powiększył również swoje udziały w rynku o 4,5 punktu procentowego.
- (92) Średnie ceny sprzedaży stosowane przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym wzrosły o 23 % w okresie analizowanym. Wzrost cen był uzasadniony w związku ze wzrostem kosztów surowców i innych nakładów.

5.4.3. Wzrost

- (93) Wzrost przemysłu wspólnotowego odzwierciedlają wskaźniki ilościowe, takie jak produkcja, sprzedaż i, w szczególności, udział w rynku. Pomimo zwiększającej się konsumpcji na rynku wspólnotowym podczas okresu analizowanego, wzrost udziału objętych próbą producentów wspólnotowych w rynku był względnie niewielki. Między 2006 r. i OD objęci próbą producenci wspólnotowi zyskali jedynie 5,8 punktu procentowego udziału w rynku. W tym samym czasie dumpingowy przywóz powiększył swój udział w rynku o 16 punktów procentowych. Fakt, że przemysł wspólnotowy nie mógł w pełni skorzystać ze wzrostu rynkowego wywarł ogólny negatywny wpływ na jego sytuację gospodarczą. Szereg czynników szkody, takich jak produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych, rentowność, sprzedaż, polityka inwestycyjna i zwrot z inwestycji, zostało poważnie zagrożonych.

5.4.4. Zapasy

Tabela 6

	2004	2005	2006	2007	OD
Zapasy (w tonach)	11 195	14 663	34 123	55 410	58 566
<i>Indeks 2005 = 100</i>	76	100	233	378	399

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów wspólnotowych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (94) W okresie analizowanym zapasy biodiesla wzrosły o około 200 %. Wzrost ten nastąpił w całym okresie analizowanym i odzwierciedlał w wyraźniejszy sposób wzrost wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie. Jednakże stwierdzono, że z uwagi na brak możliwości składowania biodiesla przez okres przekraczający 6 miesięcy (okres składowania wynosi zazwyczaj zaledwie około trzech miesięcy), dane na temat zapasów mają ograniczoną przydatność przy ocenie sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego.

5.4.5. Rentowność, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne i zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 7

	2004	2005	2006	2007	OD
Rentowność	9,3 %	18,3 %	18,0 %	5,7 %	5,7 %
<i>Indeks 2005 = 100</i>	51	100	98	31	31
Inwestycje (w tys. euro)	19 497	70 885	237 115	140 014	131 358
<i>Indeks 2005 = 100</i>	28	100	335	198	185
Zwrot z inwestycji	92 %	114 %	108 %	23 %	23 %
<i>Indeks 2005 = 100</i>	81	100	95	20	20
Przepływy pieniężne (w tys. euro)	24 113	131 211	213 560	167 042	180 602
<i>Indeks 2005 = 100</i>	18	100	163	127	138

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów wspólnotowych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (95) Rentowność objętych próbą producentów wspólnotowych ustalono wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku wspólnotowym jako odsetek obrotów tej sprzedaży. W okresie analizowanym rentowność objętych próbą producentów wspólnotowych zmniejszyła się z poziomu zysku wynoszącego 18,3 % w 2005 r. do 5,7 % w OD. Stanowi to spadek o 12,6 punktów procentowych w okresie analizowanym.
- (96) Poziom inwestycji w produkcję biodiesla dokonanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych wzrósł o 235 % między 2005 r. a 2006 r. Wzrost ten był powiązany z poszerzeniem mocy produkcyjnych w oczekiwaniu na wzrost popytu we Wspólnocie. W tym względzie należy odnotować, iż w większości przypadków inwestycje są planowane na co najmniej dwa lata przed osiągnięciem pełnej operacyjności przez zakład zajmujący się produkcją biodiesla. Wymienieni producenci ponosili nakłady inwestycyjne w 2007 r. i w OD na znacząco niższym poziomie. Okres ten zbiega się z napływem dumpingowego przywozu na rynek wspólnotowy.
- (97) Zwrot z inwestycji dokonywanych przez objętych próbą producentów przemysłu wspólnotowego, który wyraża ich zysk przed opodatkowaniem jako odsetek średniej początkowej i końcowej wartości księgowej netto aktywów użytych do produkcji biodiesla, spadł wraz ze zmniejszającą się rentownością. Rzeczywisty spadek był jednak o wiele poważniejszy, gdyż wynosił 91 punktów procentowych w okresie analizowanym. Uznano, że negatywna tendencja dotycząca zwrotu z inwestycji wyraźnie wskazuje na pogorszenie się sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego.
- (98) Tendencje w zakresie przepływów pieniężnych, które obrazują zdolność przemysłu do samofinansowania działalności, wykazały wzrost wynoszący 38 % w okresie analizowanym. Pomimo spadku rentowności w tym samym okresie, powyższy wskaźnik charakteryzował się pozytywnym rozwojem przede wszystkim z powodu wzrostu kosztów amortyzacji, które są uwzględniane w ustalaniu poziomu przepływów pieniężnych. Inną przyczyną było to, że podczas badanego okresu spadek zysków w ujęciu bezwzględny nie był tak istotny jak spadek obrotów. Jednakże między 2006 r. a OD przepływy pieniężne zmniejszyły się o 15 %, wskazując na negatywną tendencję w ostatniej części okresu analizowanego, kiedy dumpingowy przywóz był wyraźnie obecny na rynku wspólnotowym.

5.4.6. *Zatrudnienie, wydajność i płace*

Tabela 8

	2004	2005	2006	2007	OD
Zatrudnienie – ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC)	61	182	278	462	506
<i>Indeks 2005 = 100</i>	34	100	153	254	278
Wydajność (tona/EPC)	7 798	4 470	4 367	3 967	3 985
<i>Indeks 2005 = 100</i>	174	100	98	89	89
Płace euro/EPC	62 374	59 395	54 290	55 433	55 555
<i>Indeks 2005 = 100</i>	105	100	91	93	94

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów wspólnotowych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (99) Wzrostowi produkcji i płac towarzyszył wzrost zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym o 178 % w okresie analizowanym. Należy odnotować, że przemysł biodiesla jest kapitałochłonny i nie wymaga istotnych zasobów siły roboczej do procesu produkcji.
- (100) Średnie płace obniżyły się o 6 % w okresie analizowanym. Można to wyjaśnić tym, że dodatkowa siła robocza zatrudniona przez przemysł wspólnotowy do zwiększenia produkcji pod koniec okresu analizowanego była mniej wykwalifikowana.
- (101) Wydajność zmniejszyła się o 11 % pomiędzy rokiem 2005 a OD.

5.4.7. *Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

- (102) Marginesy dumpingu dla producentów eksportujących w USA wskazano powyżej w sekcji poświęconej dumpingowi. W widoczny sposób przewyższają one poziom *de minimis*. Ponadto jeżeli uwzględni się wielkość i cenę przywozu po cenach dumpingowych, wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu nie można uznać za nieistotny.

5.4.8. *Nieobjęci próbą producenci we Wspólnocie*

- (103) Analiza danych dotyczących rynku wspólnotowego wskazuje, że producenci wspólnotowi, inni niż objęci próbą oraz wymienieni w motywie (59), utracili znaczące udziały w rynku podczas okresu analizowanego w odniesieniu do sprzedaży produkowanego przez nich biodiesla na rynku wspólnotowym. Utrata udziałów tych producentów w rynku jest szacowana na ponad 20 punktów procentowych w okresie analizowanym.
- (104) Na podstawie informacji przedstawionych przez skarżącego okazało się, że wiele spośród tych przedsiębiorstw zaprzestało lub ograniczyło działalność związaną z biodieslem oraz nie było w stanie odpowiednio współpracować podczas dochodzenia.
- (105) Ponadto szereg przedsiębiorstw, które dostarczyły informacje w ramach kontroli wrywkowej, wskazało, iż musiały zmniejszyć produkcję oraz zatrudnienie w związku z tanim przywozem z USA. Podobne opinie zostały przedstawione przez innych producentów, którzy byli gotowi rozpocząć produkcję, lecz musieli opóźnić wejście na rynek z powodu napływu taniego przywozu z USA, w szczególności podczas OD.

- (106) Powyższe dane odnoszące się do producentów nieobjętych próbą potwierdzają wnioski na temat szkody wyrządzonej objętym próbą producentom wspólnotowym.

5.5. Wnioski dotyczące szkody

- (107) W kontekście rosnącego popytu, dochodzenie wykazało, iż w okresie analizowanym sytuacja objętych próbą producentów wspólnotowych poprawiła się pod względem wskaźników ilościowych, takich jak produkcja (+ 150 %), moce produkcyjne (+ 174 %) oraz wielkość sprzedaży (+ 143 %). Objęci próbą producenci wspólnotowi powiększyli także udział w rynku z 25,3 % w 2005 r. do 29,8 % w OD, co oznacza niewielki wzrost o 4,5 punktu procentowego. Zatrudnienie i inwestycje również wzrosły w związku z rosnącym popytem na biodiesla na rynku wspólnotowym w tym okresie. Zważywszy jednak, że wielkość produkcji nie podążała za wzrostem rynkowym, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 9 %, a wydajność zmniejszyła się o 11 % w okresie analizowanym.
- (108) Podstawowe wskaźniki powiązane z sytuacją finansową objętych próbą producentów wspólnotowych uległy pogorszeniu w okresie analizowanym. Rentowność obniżyła się z ok. 18 % w 2005 r. i 2006 r. do poziomu poniżej 6 % w OD. Pomimo zdolności do samofinansowania działalności, wynikającej zwłaszcza ze wzrostu przepływów pieniężnych, producenci wspólnotowi odnotowali drastyczny spadek stopy zwrotu z inwestycji (– 80 %) w OD.
- (109) W toku dochodzenia wykazano, że objęci próbą producenci wspólnotowi doświadczyli znaczącego wzrostu kosztów własnych między 2005 r. a 2007 r. (+ 36 %) oraz między 2005 r. i OD (+ 42 %), z powodu wzrostu cen surowca (głównie oleju rzepakowego i sojowego), który reprezentuje prawie 80 % całkowitych kosztów biodiesla. Wzrost kosztów nie mógł zostać w pełni przeniesiony na konsumentów w ramach rynku wspólnotowego.
- (110) W związku z powyższym, można uznać, że przemysłowi wspólnotowemu jako całości została wyrządzona znacząca szkoda, w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Wprowadzenie

- (111) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych pochodzący z USA wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy nie przypisano przywozowi po cenach dumpingowych ewentualnej szkody spowodowanej tymi innymi czynnikami.

6.2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (112) W toku dochodzenia wykazano, iż podczas okresu analizowanego tani dumpingowy przywóz z USA znacząco wzrósł w kategoriach ilościowych, a mianowicie stukrotnie. Spowodowało to powiększenie jego udziału w rynku o 16,8 punktu procentowego, z 0,4 % w 2005 r. do 17,2 % w OD. Aby zobrazować znaczenie wpływu, jaki ten napływ dumpingowego przywozu z USA wywarł na Wspólnotę, należy podkreślić, że wzrost udziału w rynku o 16,8 punktu procentowego nastąpił w okresie 15 miesięcy.
- (113) W tym samym czasie, pomimo istotnego wzrostu konsumpcji, przemysł wspólnotowy był w stanie zdobyć, na swoim podstawowym rynku, jedynie 4,5 punktu procentowego udziału w rynku w okresie analizowanym. Dochodzenie wskazało, iż stało się tak wyłącznie kosztem innych producentów wspólnotowych, którzy zaprzestali produkcji lub zmniejszyli produkcję w okresie analizowanym.

- (114) Średnie ceny dumpingowego przywozu wzrosły o 7 % między 2005 r. a OD, były jednak one znacznie niższe od cen przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie. W związku z powyższym ceny dumpingowego przywozu znacząco podcinały ceny przemysłu wspólnotowego, a średni margines podcięcia cenowego podczas OD wyniósł 25 %.
- (115) Uważa się, że presja wywierana przez napływ taniego dumpingowego przywozu na rynek wspólnotowy uniemożliwiła przemysłowi wspólnotowemu ustalenie swych cen sprzedaży zgodnie z warunkami rynkowymi i rosnącymi kosztami. Istotnie w OD średnie ceny surowców wykorzystywanych przez przemysł wspólnotowy do produkcji biodiesla były wyższe o 25 % w porównaniu z 2006 r. Przemysł wspólnotowy był w stanie przenieść na swoich klientów jedynie wzrost cen wynoszący 4 %, podczas gdy całkowite koszty zwiększyły się o 20 % w tym samym okresie. Warto zauważyć, iż ceny głównych surowców stosowanych przez producentów z USA, zwłaszcza oleju sojowego, także znacząco wzrosły w tym samym okresie. Jednakże, jak wskazano w powyższym motywie (108), ten wzrost kosztów nie został odzwierciedlony w cenach dumpingowego przywozu.
- (116) Aby wykazać związek przyczynowy między napływem taniego dumpingowego przywozu z USA i szkodą wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu, porównano sytuację na rynku wspólnotowym w okresie od 2005 r. do 2006 r., kiedy dumpingowy przywóz jeszcze nie pojawił się, z sytuacją panującą na rynku od 2006 r. do OD, kiedy odnotowano napływ taniego dumpingowego przywozu.
- (117) W okresie od 2005 r. do 2006 r., kiedy na rynku wspólnotowym nie występował dumpingowy przywóz, konsumpcja wzrosła o około 1,8 mln ton. Wszyscy producenci we Wspólnocie mogli opracować swoje plany biznesowe w perspektywie szybko i prawidłowo rozwijającego się rynku. W omawianym okresie ceny wzrosły o 19 %, a przemysł wspólnotowy osiągnął zyski wynoszące 18,3 %. W 2007 r. i podczas OD sytuacja uległa drastycznej zmianie. Tani dumpingowy przywóz z USA zaczął napływać na rynek. Chociaż rynek powiększył się o 1,6 mln ton, większa część tego wzrostu (ponad 1 mln ton) przypadła w udziale dumpingowemu przywózowi z USA. Przemysł wspólnotowy zdobył jedynie niewielki udział w rynku, jego podstawowe koszty produkcji biodiesla znacznie wzrosły o około 25 %, podczas gdy jego średnie ceny sprzedaży zwiększyły się tylko o około 4 % w tym samym okresie. W związku z powyższym jego ogólna sytuacja gospodarcza i finansowa uległa pogorszeniu w OD, ponieważ zyski znacząco obniżyły się do poziomu wynoszącego poniżej 6 % od obrotów.
- (118) Na podstawie powyższych ustaleń, uznaje się tymczasowo, że tani dumpingowy przywóz z USA, który w sposób znaczący podciął ceny przemysłu wspólnotowego w OD i który również znacznie zwiększył swoją wielkość, odegrał decydującą rolę w wyrządzeniu przemysłowi wspólnotowemu istotnej szkody, co jest odzwierciedlone zwłaszcza w pogorszeniu jego sytuacji finansowej podczas OD.

6.3. Wpływ innych czynników

6.3.1. Przywóz z innych krajów trzecich

Tabela 9

Inne kraje trzecie	2004	2005	2006	2007	OD
Łączny przywóz (w tonach)	0	30 000	55 000	144 596	147 812
Indeks	0	100	183	482	493
Udział w rynku	0 %	0,9 %	1,1 %	2,2 %	2,2 %
Indeks 2005 = 100	0	100	122	244	244

Źródło: Informacje przedstawione przez skarżącego.

- (119) Wielkość przywozu z krajów trzecich nie mogła być prawidłowo oceniona w toku dochodzenia z przyczyn podanych w powyższym motywie (68). Dlatego też dane w powyższej tabeli opracowane zostały na podstawie szacunków przedstawionych przez skarżącego.
- (120) Przywóz z krajów trzecich, których nie dotyczy niniejsze dochodzenie, wzrósł z około 30 000 ton w 2005 r. do 147 812 ton w OD. Spowodowało to nieznaczny wzrost udziału w rynku wynoszący 1,3 punktu procentowego w tym samym okresie. W związku z powyższym, na etapie tymczasowym stwierdzono, iż przywóz z innych krajów trzecich przyczynił się w bardzo niewielkim stopniu do szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

6.3.2. Zmiany popytu

- (121) W kontekście znaczącego wzrostu popytu w okresie badanym i analizowanym, istotna szkoda wyrządzona przemysłowi wspólnotowemu w OD nie może być przypisana nieznacznemu spadkowi popytu (- 0,5 %) odnotowanemu na rynku wspólnotowym między 2007 r. a OD.

6.3.3. Decyzje w zakresie polityki publicznej

- (122) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że ponowne wprowadzenie podatków energetycznych w Niemczech od biodiesla⁽¹⁵⁾ miało negatywny wpływ na sytuację gospodarczą producentów wspólnotowych zaopatrujących to państwo członkowskie.
- (123) W toku dochodzenia wykazano, iż istotnie czyste biopaliwa stosowane w Niemczech korzystały z zachęty podatkowej od 1999 r., która została zmniejszona od dnia 1 sierpnia 2006 r. Jednakże w dniu 1 stycznia 2007 r. wprowadzono obowiązkowy wymóg dotyczący mieszania⁽¹⁶⁾, w którym ustalono udział biodiesla na poziomie 4,4 % obliczony na podstawie zawartości energii benzyny i oleju napędowego wprowadzanych na rynek niemiecki do celów transportu. Podmioty, które nie przestrzegały tego wymogu musiały uiścić karę w wysokości 0,6 EUR za litr biodiesla, w odniesieniu do którego udział był za niski. Ten obowiązkowy wymóg dotyczący mieszania wydaje się w dużym stopniu wyrównywać rzekome straty ze sprzedaży oraz zmniejszone zachęty. Faktycznie w dochodzeniu wykazano, iż wielkość sprzedaży objętych próbą producentów wspólnotowych zaopatrujących rynek niemiecki wzrosła o 68 % między 2006 r. a OD.
- (124) Na podstawie powyższych ustaleń, uznano, iż decyzje podjęte przez władze publiczne we Wspólnocie nie naruszają związku przyczynowego między dumpingowym przywozem a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu.

6.3.4. Niewykorzystane moce produkcyjne producentów wspólnotowych

- (125) Jedna zainteresowana strona utrzymywała, że wiele przedsiębiorstw we Wspólnocie, zachęconych środkami publicznymi służącymi promowaniu produkcji biodiesla, podjęło decyzję o inwestowaniu w zwiększanie istniejących mocy produkcyjnych oraz w nowe zakłady. Strona ta twierdziła, iż wspólnotowe moce produkcyjne w zakresie biodiesla wynosiły 11,5 mln ton w OD. Utrzymywała ona również, że skoro rozwój konsumpcji nie spełnił oczekiwań, znaczna część mocy produkcyjnych pozostała niewykorzystana, a stan ten utrzymałby się nawet, gdyby nie nastąpił napływ przywozu z USA. W konsekwencji względne stałe koszty wywarły negatywny wpływ na rentowność, a także na zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne producentów wspólnotowych.

⁽¹⁵⁾ „Energiesteuergesetz” wszedł w życie dnia 1 sierpnia 2006 r. i nałożył podatek wynoszący 9 eurocentów na litr B 100.

⁽¹⁶⁾ „Biotkraftstoffquotengesetz” BGBl. 2006, część I nr 62 z 21.12.2006, s. 3180, wdrażający dyrektywę 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywę Rady 2003/96/WE.

- (126) W tym kontekście należy odnotować, że dochodzenie skupiło się na sytuacji producentów wspólnotowych. Nawet jeżeli faktem jest, że moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego wzrosły (+ 189 %) stosunkowo bardziej niż popyt (+ 106 %), warto zauważyć, iż podstawowe czynniki kosztu w produkcji biodiesla to koszty zmienne. Istotnie jak wskazano w powyższym motywie (108) surowce do produkcji biodiesla reprezentują 80 % całkowitych kosztów. Dalsze badanie skargi wskazało, iż udział stałych kosztów w produkcji i sprzedaży biodiesla reprezentuje jedynie 6 % kosztów ogólnych. W związku z powyższym jakikolwiek rzekomy wpływ wzrostu kosztów stałych, wynikającego z niewykorzystanych mocy produkcyjnych, nie może stanowić wyjaśnienia dla znacznego pogorszenia sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego w OD.
- (127) Ponadto warto podkreślić, że jak wskazano w powyższej tabeli 4, stopa wykorzystania mocy produkcyjnych producentów wspólnotowych objętych próbą wynosiła 80 % w OD. Dlatego też rzekoma nadwyżka mocy we Wspólnocie nie została potwierdzona w przypadku objętych próbą producentów wspólnotowych.
- (128) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że jakikolwiek negatywny wpływ niewykorzystanych mocy produkcyjnych na przemysł wspólnotowy nie mógł naruszyć związku przyczynowego między dumpingowym przywozem a szkodą wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu.

6.3.5. Rosnący popyt na surowce oraz wzrost cen

- (129) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że rosnący popyt na rzepak i olej rzepakowy doprowadziły do wysokich cen surowców we Wspólnocie. Fakt, że producenci wspólnotowi wykorzystują olej rzepakowy jako podstawowy surowiec stanowiłby wyjaśnienie tego, iż ucierpieli oni w większym stopniu niż inni producenci stosujący inne oleje roślinne takie jak olej sojowy lub palmowy do produkcji biodiesla.
- (130) Po pierwsze należy zauważyć, że w toku dochodzenia wykazano, iż objęci próbą producenci wspólnotowi nie wykorzystywali do produkcji biodiesla jedynie oleju rzepakowego, lecz również inne oleje roślinne (sojowy, palmowy, słonecznikowy), a czasami nawet tłuszcze zwierzęce.
- (131) Ponadto w powyższym motywie (108) potwierdzono, że przemysł wspólnotowy musiał sprostać istotnemu wzrostowi kosztów surowców w całym okresie analizowanym. Niemniej jednak rozwój ten musi być postrzegany w kontekście ogólnego międzynarodowego wzrostu cen produktów rolnych, a także należy zauważyć, że wzrost cen oleju sojowego (podstawowy surowiec stosowany przez producentów w kraju, którego dotyczy postępowanie) był znacznie wyższy w tym samym okresie. Tym samym wzrost cen surowców dotyczył wszystkich rodzajów biodiesla.
- (132) W ramach rynku, na którym panuje rzeczywista konkurencja, należy spodziewać się, że producenci są w stanie sprostać wzrostowi kosztów i przenieść go na rynek. Jednakże w toku dochodzenia wykazano, że presja wywierana przez napływ taniego dumpingowego przywozu na rynek wspólnotowy uniemożliwiła przemysłowi wspólnotowemu ustalenie swych cen sprzedaży zgodnie z warunkami rynkowymi i rosnącymi kosztami. Jak wspomniano, również podstawowy surowiec stosowany przez producentów w USA, mianowicie olej sojowy, odnotował znaczący wzrost cen w okresie analizowanym. Tymczasem wzrost kosztów w USA nie został odzwierciedlony w cenach dumpingowego przywozu na rynku wspólnotowym.
- (133) Na tle tych informacji kwestia wzrostu cen surowców nie może zakłócać związku przyczynowego między dumpingowym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

6.3.6. *Zmiany cen mineralnego oleju napędowego*

- (134) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, iż z uwagi na silne powiązania między cenami mineralnego oleju napędowego i cenami biodiesla, wzrost cen biodiesla, który był większy od wzrostu cen mineralnego oleju napędowego, zwłaszcza w Niemczech, mógł spowodować spadek sprzedaży producentów zaopatrujących rynek tego państwa członkowskiego.
- (135) Po pierwsze należy zauważyć, że wymieniona strona nie przedstawiła żadnych informacji uzasadniających jej wnioski. Ponadto w przeciwieństwie do jej twierdzeń, w toku dochodzenia wykazano, iż przemysł wspólnotowy zwiększył swoją sprzedaż i udział w rynku w okresie analizowanym. Co więcej, zważywszy, że ceny ropy naftowej są ustalane na poziomie międzynarodowym, sprzedaż produktu objętego postępowaniem powinna znaleźć się w takiej samej sytuacji, co sprzedaż biodiesla produkowanego we Wspólnocie.
- (136) W związku z powyższym wspomniany argument został odrzucony.

6.3.7. *Znaczenie lokalizacji zakładów biodiesla we Wspólnocie*

- (137) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że lokalizacja producenta biodiesla jest ważnym czynnikiem pod względem konkurencyjności i wymieniła Niemcy jako przykład wskazujący, że producenci biodiesla oddaleni od morza ponosili wysokie koszty transportu, ponieważ wszyscy istotni klienci, zwłaszcza rafinerie i zakłady przeprowadzające mieszanie, są zlokalizowani na wybrzeżu.
- (138) W toku dochodzenia wykazano, że wyłącznie niewielka liczba producentów przemysłu wspólnotowego była zlokalizowana w miejscach oddalonych od morza. Ponadto w przypadku niektórych producentów ustalono, że rafinerie również były zlokalizowane na obszarach śródlądowych niedaleko od tych producentów. W odniesieniu do innych producentów, w toku dochodzenia wykazano, że niekorzystna sytuacja producentów biodiesla oddalonych od morza związana z dużą odległością dzielącą ich od klientów (podmiotów zajmujących się mieszaniem, rafinerii) została zrównoważona przez bliskość rozdrabniarek lub dostawców surowca.
- (139) Na podstawie powyższych ustaleń argument wskazujący, że śródlądowa lokalizacja zakładów wyrządzała szkodę przemysłowi wspólnotowemu, został odrzucony.

6.3.8. *Producenci powiązani z eksporterami USA*

- (140) Należy zauważyć, iż wpływ przywozu z USA dokonywanego przez trzy przedsiębiorstwa określone w motywie (59) został uwzględniony w analizie skutków dumpingowego przywozu z USA, którą przedstawiono w powyższych motywach 6.2 do (117). W odniesieniu do sprzedaży wyprodukowanego przez nich biodiesla, podczas dochodzenia nie wykazano różnic w praktyce ustalania cen lub zachowaniu w porównaniu z objętymi próbą producentami wspólnotowymi, zwłaszcza w OD.

6.4. **Wnioski w sprawie związku przyczynowego**

- (141) Powyższa analiza wskazała, że wystąpił istotny wzrost wielkości i udziału w rynku taniego dumpingowego przywozu pochodzącego z USA między 2005 r. a OD. Jednocześnie ustalono, że przywóz ten znacząco podcinał cenę przemysłu wspólnotowego w OD.
- (142) Różne ustalenia wynikające z dochodzenia i przeprowadzonej analizy, za okres od 2005 r. do 2006 r. w porównaniu z okresem od 2007 r. do OD, wskazały, iż istniał wyraźny związek w czasie między napływem taniego przywozu z USA a znacznym pogorszeniem sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego, w szczególności w OD.

- (143) Na podstawie powyższej analizy, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego od szkodliwych skutków dumpingowego przywozu, stwierdza się tymczasowo, że dumpingowy przywóz z USA wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES WSPÓLNOTY

7.1. Uwaga wstępna

- (144) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o dumping wyrządzającym szkodę istnieją jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że wprowadzenie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. Interes Wspólnoty określono na podstawie oceny wszystkich zaangażowanych interesów, włącznie z interesem przemysłu wspólnotowego, importerów, dostawców surowców oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.

7.2. Interes przemysłu wspólnotowego

7.2.1. Skutki wprowadzenia lub niewprowadzenia środków dla przemysłu wspólnotowego

- (145) Jak wspomniano powyżej, przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę spowodowaną dumpingowym przywozem pochodzącym z USA. Niewprowadzenie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do kontynuacji negatywnych tendencji w zakresie sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego. Jego sytuacja została szczególnie dotknięta spadkiem rentowności o 12,6 punktów procentowych między 2005 r. a OD spowodowanym niewystarczającym wzrostem cen. Mając na uwadze negatywny trend rentowności, prawdopodobne jest, że sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego ulegnie dalszemu pogorszeniu w przypadku braku jakichkolwiek środków. To prowadziłoby ostatecznie do cięć w produkcji i kolejnych zamknięć zakładów produkcyjnych, co stanowiłoby zagrożenie dla miejsc pracy i inwestycji we Wspólnocie.
- (146) Uważa się, że wprowadzenie środków przyczyni się do przywrócenia uczciwej konkurencji na rynku. Należy zauważyć, że negatywny trend rentowności przemysłu wspólnotowego jest spowodowany trudnościami w konkurowaniu z tanim dumpingowym przywozem pochodzącym z USA. Wprowadzenie środków antydumpingowych umożliwi przemysłowi wspólnotowemu utrzymanie rentowności na poziomie koniecznym dla tego kapitałochłonnego przemysłu.
- (147) Podsumowując, należy oczekiwać, że dzięki wprowadzeniu środków przemysł wspólnotowy uzyska możliwość poprawy sytuacji po wyrządzającym szkodę dumpingu, stwierdzonym w niniejszym dochodzeniu.

7.3. Interes niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych we Wspólnocie

- (148) Po wszczęciu postępowania skontaktowano się z około 25 niepowiązanymi importerami/przedsiębiorstwami handlowymi we Wspólnocie. Strony te nie współpracowały jednak w postępowaniu.
- (149) W takich okolicznościach na etapie tymczasowym nie było możliwe dokładne ocenienie ewentualnego wpływu środków na importerów.

7.4. Interes użytkowników

- (150) Po wszczęciu postępowania skontaktowano się ze wszystkimi znanymi przedsiębiorstwami, wykorzystującymi produkt objęty postępowaniem, zajmującymi się produkcją i dystrybucją mineralnego oleju napędowego, a także prowadzącymi obowiązkowe mieszanie mineralnego oleju napędowego z biodieslem oraz przesłano do nich kwestionariusze.

- (151) Tylko jedno przedsiębiorstwo wykorzystujące produkt objęty postępowaniem zgodziło się współpracować. Użytkownik ten przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w których stwierdził, że popiera powstrzymanie napływu taniego przywozu z USA, ponieważ zakłada on konkurencję we Wspólnocie, co z kolei wyrządza szkodę przedsiębiorstwom zajmującym się wytwarzaniem i sprzedażą oleju napędowego, ponieważ niektórzy konkurenci kupujący ten tani produkt zyskują nieuczciwą przewagę konkurencyjną w porównaniu do tych podmiotów, które powstrzymują się od takiego działania. Stwierdził on również, że środki pozwoliłyby na ponowne uruchomienie zakładów produkcji estrów (szczególnie w Niemczech) lub pozwolą na dalszą realizację projektów tworzenia nowych zakładów estryfikacji we Wspólnocie. Zważywszy, że europejskie estry są tradycyjnie wytwarzane z rzepaku (surowiec lepszej jakości niż nasiona owoców drzewa palmowego lub soja, stosowane do produkcji B99), wzrost liczby producentów w Europie oznaczałby więcej produktów o lepszej jakości i doprowadziłby do spadku cen estrów, co z kolei przyniosłoby korzyść końcowym konsumentom.
- (152) Jedno stowarzyszenie użytkowników reprezentujące interesy przewoźników w jednym z państw członkowskich stwierdziło, iż wprowadzenie środków niekorzystnie wpłynie na działalność jego członków. Utrzymywało ono, że olej napędowy stanowi 20–25 % kosztów sektora transportowego oraz, że mając na uwadze niską rentowność tego sektora (0–5 %), cena oleju napędowego jest czynnikiem decydującym o przetrwaniu tysięcy przedsiębiorstw. Argumenty te nie mogły jednak zostać zweryfikowane, ponieważ nie otrzymano żadnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dla użytkowników od poszczególnych członków tego stowarzyszenia.
- (153) W takiej sytuacji stwierdzono, na etapie tymczasowym, że zgodnie z przedstawionymi informacjami wpływ środków antydumpingowych byłby zróżnicowany, a zatem nie można wyraźnie stwierdzić, że, w świetle istotnych powodów, niewprowadzanie środków leży w interesie użytkowników.

7.5. Interes dostawców surowców

- (154) Sześciu dostawców udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Czterech z nich poparło wprowadzenie środków antydumpingowych twierdząc, że brak takich środków może w długim okresie zagrozić istnieniu przemysłu wspólnotowego. W przypadku takiego rozwoju wypadków miałyby to wyraźny negatywny wpływ na ich sytuację.
- (155) Dwóch pozostałych dostawców, którzy byli powiązani z producentami eksportującymi biodiesla w USA, stwierdziło, iż ewentualne środki nie wywrą istotnego wpływu, ponieważ spowodują przesunięcie przepływów handlowych (na przywóz z krajów nieobjętych środkami).
- (156) W związku z powyższym można uznać, że wprowadzenie środków wywrze ogólny pozytywny wpływ na sytuację dostawców surowców.

7.6. Czynniki zniekształcające konkurencję i handel

- (157) Jedna zainteresowana strona zarzuciła niespójność niniejszego postępowania z międzynarodowymi i wspólnotowymi decyzjami promującymi produkcję i sprzedaż biopaliw w związku z ochroną środowiska i zmniejszeniem zależności od paliw mineralnych.
- (158) W tym zakresie należy odnotować, że art. 21 rozporządzenia podstawowego wymaga, by w szczególności uwzględnić potrzebę usunięcia wpływu szkodliwego dumpingu zniekształcającego handel oraz przywrócenia rzeczywistej konkurencji. W takim kontekście ogólne rozważania dotyczące ochrony środowiska i dostaw mineralnego oleju napędowego nie mogą zostać uwzględnione w analizie, a jednocześnie nie mogą uzasadniać nieuczciwych praktyk handlowych.

- (159) W odniesieniu do rynku wspólnotowego, jeśli zostaną wprowadzone środki antydumpingowe, producenci eksportujący z USA, których dotyczy postępowanie, mający silną pozycję rynkową, będą prawdopodobnie nadal prowadzić sprzedaż swoich produktów, chociaż już po cenach niedumpingowych. Prawdopodobne również jest, że wciąż istnieć będzie wystarczająca liczba znaczących konkurentów na rynku wspólnotowym, zwłaszcza producentów wspólnotowych, którzy tymczasowo wstrzymali produkcję lub nie byli w stanie jej rozpocząć z powodu dumpingowego przywozu. W tym kontekście należy wskazać, że na początku okresu analizowanego, sprzedaż producentów wspólnotowych, którzy nie byli reprezentowani w niniejszym dochodzeniu, stanowiła przynajmniej 30 % rynku wspólnotowego, a udział ten drastycznie zmniejszył się z uwagi na napływ dumpingowego przywozu z USA. Dlatego też prawdopodobnie użytkownicy będą nadal mieli wybór spośród różnych dostawców biodiesla. Gdyby jednak nie zostały wprowadzone żadne środki, przyszłość przemysłu wspólnotowego byłaby zagrożona. Jego zniknięcie z rynku przyczyni się zaś do znaczącego obniżenia poziomu konkurencji na rynku wspólnotowym.

7.7. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (160) Wprowadzenie środków na przywóz biodiesla pochodzącego z USA w oczywisty sposób leżałoby w interesie przemysłu wspólnotowego. Pozwoli ono przemysłowi wspólnotowemu rozwijać się i w pełni poprawić swoją sytuację po szkodzie wyrządzonej przez dumpingowy przywóz. Jeżeli jednak nie zostałyby wprowadzone żadne środki, prawdopodobne jest, że sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego wciąż pogarszałaby się, a kolejne podmioty gospodarcze zakończyłyby prowadzenie działalności. Ponadto, o ile nie można było przedstawić jednoznacznych wniosków w odniesieniu do użytkowników i importerów, stwierdzono, że wprowadzenie środków leży w interesie dostawców surowców.
- (161) Uwzględniając powyższe, tymczasowo stwierdza się, że nie istnieją istotne powody dotyczące interesu Wspólnoty przemawiające przeciwko nałożeniu ceł antydumpingowych w obecnym przypadku.

8. WNIOSEK O WPROWADZENIE TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (162) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz dumpingowy.
- (163) Poziom jakichkolwiek środków antydumpingowych powinien być wystarczający do usunięcia szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz po cenach dumpingowych, nie przekraczając jednak ustalonych marginesów dumpingu. Obliczając konieczną do usunięcia skutków szkodliwego dumpingu kwotę cła uznano, że wszelkie środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu uzyskanie zysku przed opodatkowaniem w wysokości, jaką mógłby uzyskać w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.
- (164) W tym celu marżę zysku wynoszącą 15 % od obrotów uznano za właściwy poziom, który mógłby zostać osiągnięty przez przemysł wspólnotowy przy braku szkodliwego dumpingu, obliczony na podstawie wyników przemysłu wspólnotowego w pierwszej części okresu badanego (lata 2004–2006) i uważany za odpowiedni dla zagwarantowania w dłuższej perspektywie nowopowstałemu przemysłowi inwestycji w czynniki produkcji.
- (165) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podcięcia cenowego, z niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Cena niewyrządzająca szkody ustalona została przez skorygowanie cen sprzedaży stosowanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych o rzeczywiste zyski/straty odnotowane w OD oraz przez dodanie wymienionej powyżej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka całkowitej wartości importowej CIF.

8.2. Środki tymczasowe

- (166) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz pochodzący z USA na poziomie niższych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (167) W ramach równoległego postępowania AS nakłada się jednak również cła wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z USA. Subsydia stwierdzone w toku tego równoległego postępowania nie są subsydiami wywozowymi, a co za tym idzie uznano, że nie miały wpływu na cenę eksportową i odpowiedni margines dumpingu. Dlatego też w świetle faktu, że zbadany przywóz dotyczy obydwu postępowań, cła antydumpingowe można nałożyć razem z cłami wyrównawczymi w takim zakresie, by oba cła w sumie nie przekraczały marginesu usunięcia szkody.
- (168) W związku z powyższym, stawki cła antydumpingowego zostały ustalone poprzez porównanie marginesów usunięcia szkody, marginesów dumpingu oraz stawek cła wyrównawczego. Wysokości proponowanego cła antydumpingowego są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody	Margines dumpingu	Stawka cła wyrównawczego	Stawka cła antydumpingowego
Archer Daniels Midland Company	54,6 %	3,4 %	35,1 %	3,4 %
Cargill Inc.	58,9 %	10,4 %	34,5 %	10,4 %
Green Earth Fuels of Houston LLC	39,8 %	73,4 %	39,0 %	0,8 %
Imperium Renewables Inc.	41,6 %	29,5 %	29,1 %	12,5 %
Peter Cremer North America LP	69,9 %	57,3 %	41,0 %	28,9 %
World Energy Alternatives LLC	41,7 %	51,7 %	37,6 %	4,1 %
Nieobjęte próbą przedsiębiorstwa współpracujące	51,4 %	33,7 %	36,0 %	15,4 %

- (169) Zważywszy na to, że cło antydumpingowe będzie miało zastosowanie do mieszanek zawierających wagowo ponad 20 % biodiesla, w stosunku do ich zawartości biodiesla, uznano za właściwe, w celu skutecznego wdrożenia środków przez organy celne państw członkowskich, by określić cła jako stałe kwoty na podstawie zawartości biodiesla.
- (170) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłącznie zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

9. UJAWNIE

- (171) Powyższe tymczasowe ustalenia zostaną ujawnione wszystkim zainteresowanym stronom, którym zapewniona zostanie możliwość przedstawienia swojego stanowiska na piśmie oraz możliwość złożenia wniosku o przesłuchanie. Ich uwagi zostaną przeanalizowane oraz, o ile będą uzasadnione, zostaną wzięte pod uwagę przed dokonaniem jakichkolwiek ostatecznych ustaleń. Dla celów sformułowania ostatecznych wniosków może zaistnieć konieczność ponownego rozpatrzenia tymczasowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, objętych kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 87), oraz pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego obowiązujące wobec produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego, w EUR za tonę netto	Dodatkowy kod TARIC
Archer Daniels Midland Company, Decatur	23,6	A933
Cargill Inc., Wayzata	60,5	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	70,6	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	76,5	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	208,2	A937
World Energy Alternatives LLC, Boston	82,7	A939
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	122,9	zob. załącznik
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	182,4	A999

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki obowiązuje w stosunku wagowym do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą, w ciągu 16 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień.

2. Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje maksymalnie przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 marca 2009 r.

W imieniu Komisji
Catherine ASHTON
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Amerykańscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
AG Processing Inc.	Omaha	A942
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
Central Iowa Energy, LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Delta BioFuels, Inc.	Natchez	A940
East Fork Biodiesel, LLC	Algona	A940
Ecogy Biofuels, LLC	Tulsa	A940
ED & F Man Biofuels Inc.	New Orleans	A940
Freedom Biofuels, Inc.	Madison	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel, LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940
Geo Green Fuels, LLC	Houston	A940
Griffin Industries, Inc.	Cold Spring	A940
Huish Detergents, Inc.	Salt Lake City	A940
Incobrasa Industries, Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Innovation Fuels, Inc.	Newark	A940
Iowa Renewable Energy, LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels, LLC	Erie	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries, LLC	Wilton	A940
Memphis Biofuels, LLC	Memphis	A942
Middletown Biofuels, LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
Nova Biofuels Clinton County, LLC	Clinton	A940
Organic Fuels, Ltd	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Peach State Labs, Inc.	Rome	A940

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Philadelphia	A940
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
REG Ralston, LLC	Ralston	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Scott Petroleum	Itta Bena	A942
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel, LLC	Albert Lea	A940
Trafigura AG	Stamford	A940
U.S. Biofuels, Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Vinmar Overseas, Ltd	Houston	A938
Vitol Inc.	Houston	A940
Western Dubque Biodiesel, LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy, LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940